

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การเสนอผลงานวิจัย ผู้วิจัยเสนอความลับคืบกันนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดลอง ซึ่งได้แก่ ค่ามัธยมเลขคณิต (\bar{x}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้การวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และเมื่อค่า การวิเคราะห์ของความแปรปรวนนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างค่า มัธยมเลขคณิตเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบของทูเกอร์ (Tukey's test)

ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดลอง

ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดลอง ได้แก่ ค่ามัธยมเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองห้องสีกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง 1 (ฝึกทักษะโดยใช้เกม) กลุ่มทดลอง 2 (ฝึกทักษะโดยใช้การแสดง บทบาทสมมติ) กลุ่มทดลอง 3 (ฝึกทักษะด้วยการใช้สไลด์เพิ่มโดยการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ) และกลุ่มทดลอง 4 (สอนตามปกติ) ผลปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่ามัธยมเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มทดลองห้องสีกลุ่ม

กลุ่มทดลอง	\bar{x}	SD
กลุ่มทดลอง 1 (ฝึกทักษะโดยใช้เกม)	37.19	2.16
กลุ่มทดลอง 2 (ฝึกทักษะโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ)	34.06	2.90
กลุ่มทดลอง 3 (ฝึกทักษะด้วยสไลด์เพิ่มโดยการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ)	34.16	3.77
กลุ่มทดลอง 4 (สอนตามปกติ)	25.88	3.42

ตาราง 4 แสดงค่ามัชณิเมลขัติของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้ การฝึกทักษะการเปรียบเทียบจำนวนหังส์วิธีก่อ กลุ่มที่ฝึกทักษะโดยใช้เกม (37.19) กลุ่มที่ฝึกทักษะโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ (34.06) กลุ่มที่ฝึกทักษะด้วยสไลด์เพป โคลยการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ (34.16) และกลุ่มที่สอนตามปกติ (25.88) สำหรับ ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐานในแต่ละกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้ก่อ กลุ่มที่ฝึกทักษะโดยใช้เกม (2.16) กลุ่มที่ฝึกทักษะโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ (2.90) กลุ่มที่ฝึกทักษะด้วยสไลด์เพปโดย การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ (3.77) และกลุ่มที่สอนตามปกติ (3.42)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบสุ่มกลุ่มทดลองที่ทำการทดสอบหลัง ผู้วิจัย จึงใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว แต่ก่อนที่จะทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ จึง ต้องทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของทุกกลุ่มทดลอง ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไป ตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่กำหนดไว้ว่า ความแปรปรวนในทุก กลุ่มทดลองจะต้องเป็นเอกพันธ์ มิฉะนั้นแล้วค่า F ที่คำนวณได้จะไม่แจกแจงแบบ F ซึ่ง จะส่งผลต่อระดับนัยสำคัญในการทดสอบ (Kirk, 1968 : 60-62) ตั้งนั้นผู้วิจัยจึง ทำการทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนโดยใช้วิธีการของคอคแครน (Cochran) (Kirk, 1968 : 62) (ตั้งแสดงไว้ในภาคผนวก 1) ซึ่งผลการทดสอบปรากฏว่า ความแปรปรวนไม่แตกต่างกันที่ระดับความมั่นยำสำคัญ .01 ($C_{(4,31)} = 42; P > .01$) ก็แสดงว่ามีความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนในทุกกลุ่มทดลอง ต่อจากนั้นผู้วิจัยจึง วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ซึ่งผลปรากฏดังตาราง 5

ตาราง ๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ด้านการเปรียบเทียบ
จำนวนของกลุ่มทดลองทั้งสี่กลุ่ม

Source of Variance	SS	df	MS	F
Between Group (BG)	2260.41	3	753.47	77.20 **
Within Group (WG)	1210.46	124	9.76	
Total	3470.87	127		

** $P < .01$

จากตาราง ๕ จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองทั้งสี่กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F_{(3,124)} = 77.20; P < .01$) และเพื่อให้รู้ว่ากลุ่มใดที่ได้คะแนนวัดผลการเรียนรู้แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่ามัธยมเลขคณิต (\bar{x}) เป็นรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบของทูเกย์ (Tukey's test) (Kirk, 1968 : 112) ผลปรากฏตามตาราง ๖

ตาราง 6 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าร้อยละเลขคณิตเป็นรายคู่ของ
คะแนนวัดผลการเรียนรู้ด้านการเปรียบเทียบจำนวนของกลุ่มทดลองห้องสื้อสูง

	การฝึกทักษะ	การฝึกทักษะ	การฝึกทักษะ	การสอน
	โดยใช้เกม	โดยใช้การแสดง	ด้วยสไลด์แบบการ	ตามปกติ
	บทบาทสมมติ	ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ		
การฝึกทักษะ	-	5.69 **	5.51 **	20.56 **
โดยใช้เกม				
การฝึกทักษะ				
โดยใช้การแสดง	-	-	.18	14.87 **
บทบาทสมมติ				
การฝึกทักษะ				
ด้วยสไลด์แบบ	-	-	-	15.05 **
โดยการให้นักเรียน				
ฝึกปฏิบัติ				
การสอน	-	-	-	-
ตามปกติ				

** P < .01

จากตาราง 4 และ 6 สรุปผลได้ดังนี้

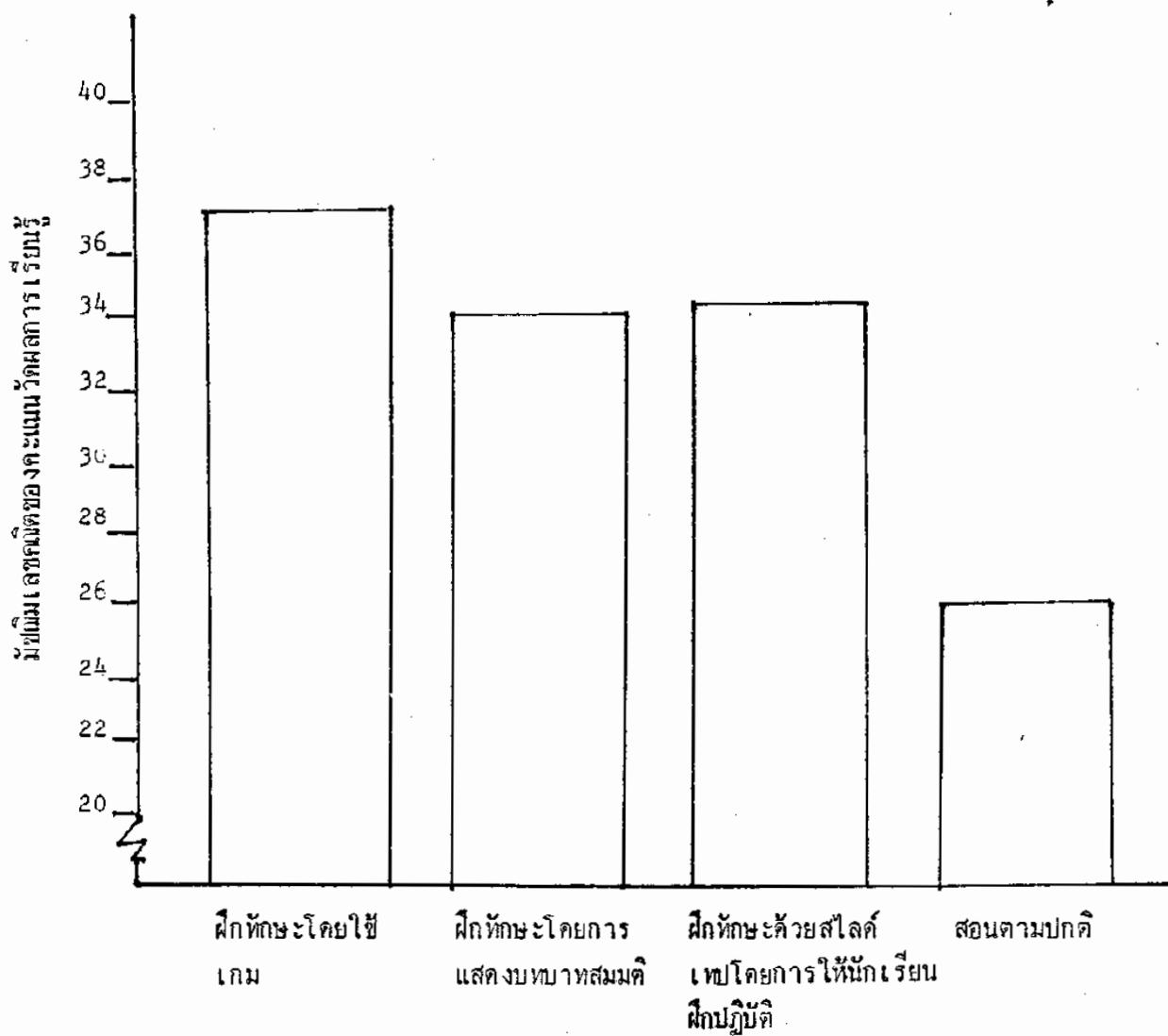
1. ค่ามัชณิเมลขคณิตของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ด้านการเปรียบเทียบจำนวนของนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้เกมสูงกว่านักเรียนที่สอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 20.56; p < .01$)
2. ค่ามัชณิเมลขคณิตของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ด้านการเปรียบเทียบจำนวนของนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะโดยการแสดงบทบาทสมมติสูงกว่านักเรียนที่สอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 14.87; p < .01$)
3. ค่ามัชณิเมลขคณิตของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ด้านการเปรียบเทียบจำนวนของนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะด้วยสไลด์เพย์โดยการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติสูงกว่านักเรียนที่สอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 15.05; p < .01$)
4. ค่ามัชณิเมลขคณิตของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ด้านการเปรียบเทียบจำนวนของนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้เกมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.69; p < .01$)
5. ค่ามัชณิเมลขคณิตของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ด้านการเปรียบเทียบจำนวนโดยใช้เกมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะด้วยสไลด์เพย์โดยการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.51; p < .01$)
6. ค่ามัชณิเมลขคณิตของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ด้านการเปรียบเทียบจำนวนของนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะโดยการแสดงบทบาทสมมติกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะด้วยสไลด์เพย์โดยการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติไม่แตกต่างกัน
7. วิธีการฝึกทักษะที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ได้คือเรียงลำดับตามค่ามัชณิเมลขคณิตจากสูงมาต่ำดังนี้คือ การฝึกทักษะการเปรียบเทียบจำนวนโดยใช้เกม การใช้สไลด์เพย์โดยการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ การแสดงบทบาทสมมติ และการสอนตามปกติ

การพิจารณาผลการทดลองความสมมติฐาน

จากค่าสถิติในตาราง 4 และ 6 จึงเป็นการทดสอบสมมติฐานเพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าข้อมูลที่ได้จากการทดลองสนับสนุนหรือปฏิเสธสมมติฐานหรือไม่ ผู้วิจัยได้พิจารณาดังนี้

1. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่า “นักเรียนที่ฝึกทักษะการเปรียบเทียบจำนวนโดยใช้เกม การแสดงบทบาทสมมติ และการใช้สไลด์เพื่อการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ จะมีผลการเรียนรู้ห้านการเปรียบเทียบจำนวนสูงกว่านักเรียนที่สอนตามปกติ” จึงทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนที่ฝึกทักษะการเปรียบเทียบจำนวนโดยใช้เกม การแสดงบทบาทสมมติ และการใช้สไลด์เพื่อการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ มีผลการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่สอนตามปกติ (คั่งประภูในตาราง 4 และ 6) และเมื่อพิจารณาค่ามัชณิคเลขอคิตรองคะแนนวัดผลการเรียนรู้ห้านการเปรียบเทียบจำนวนของนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะต่างกัน (ตาราง 4) ปรากฏว่า การฝึกทักษะการเปรียบเทียบจำนวนโดยใช้เกม (37.19) การแสดงบทบาทสมมติ (34.06) การใช้สไลด์เพื่อการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ (34.16) และการสอนตามปกติ (25.88) แสดงว่า สมมติฐานข้อที่ 1 ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูลกล่าวคือ นักเรียนที่ฝึกทักษะการเปรียบเทียบจำนวนโดยใช้เกม การแสดงบทบาทสมมติ และการใช้สไลด์เพื่อการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ มีผลการเรียนรู้ห้านการเปรียบเทียบจำนวนสูงกว่านักเรียนที่สอนตามปกติ และเมื่อนวัตกรรมค่ามัชณิคเลขอคิตรีบุรพ์ได้ถังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 กราฟมัชชินเลขคณิตของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ก้านการเปรียบเทียบจำนวนของนักเรียนที่ฝึกทักษะโดยใช้เกม การแสดงบทบาทสมมติ การใช้สไลด์ เทปโดยการให้นักเรียนฟังปฏิบัติและการสอนตามปกติ

2. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่า “นักเรียนที่ฝึกหัดจะการเปรียบเทียบจำนวนโดยใช้เกม การแสดงบทบาทสมมติ และการใช้สไลด์เพื่อถ่ายทอดให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ จะมีผลการเรียนรู้ด้านการเปรียบเทียบจำนวนแตกต่างกัน” ซึ่งเมื่อพิจารณาค่ามัธยมเลขคณิตของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการฝึกหัดจะต่างกัน (ดังปรากฏตามตาราง 4) และผลจากการเปรียบเทียบค่ามัธยมเลขคณิตเป็นรายคู่ตามวิธีการทดสอบของทูลีย์ (ดังปรากฏตามตาราง 6) พบว่า นักเรียนที่ฝึกหัดจะการเปรียบเทียบจำนวนโดยใช้เกม มีผลการเรียนรู้ด้านการเปรียบเทียบจำนวนสูงกว่านักเรียนที่ฝึกหัดจะการเปรียบเทียบจำนวนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติกับการใช้สไลด์เพื่อถ่ายทอดให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ อย่างนี้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่ฝึกหัดจะการเปรียบเทียบจำนวนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติกับการใช้สไลด์เพื่อถ่ายทอดให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ มีผลการเรียนรู้ด้านการเปรียบเทียบจำนวนไม่แตกต่างกัน และคงว่าสมมติฐานข้อที่ 2 ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูลเช่นที่กล่าวว่า นักเรียนที่ฝึกหัดจะการเปรียบเทียบจำนวนโดยใช้เกม มีผลการเรียนรู้ด้านการเปรียบเทียบจำนวนสูงกว่านักเรียนที่ฝึกหัดจะการเปรียบเทียบจำนวนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติกับการใช้สไลด์เพื่อถ่ายทอดให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเท่านั้น แต่นักเรียนที่ฝึกหัดจะการเปรียบเทียบจำนวนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติกับการใช้สไลด์เพื่อถ่ายทอดให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ มีผลการเรียนรู้ด้านการเปรียบเทียบจำนวนไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้จะเห็นว่า วิธีการฝึกหัดจะการเปรียบเทียบจำนวนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ให้เกิดที่สุดคือ การฝึกหัดจะการเปรียบเทียบจำนวนโดยใช้เกม ส่วนวิธีการฝึกหัดจะโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติกับการใช้สไลด์เพื่อถ่ายทอดให้นักเรียนฝึกปฏิบัติส่งผลต่อการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน